

Generalitat de Catalunya
Departament d'Educació

*PLA PER A LA LLENGUA
I LA COHESIÓ SOCIAL*

Portuguès. Varietat estàndard del Brasil

MODEL DEL PROFESSORAT

Part A: Avaluació inicial de les competències en L1

A1: Pronúnciació figurada dels signes alfabètics

	Nom	So		Nom	So		Nom	So
	Signe			Signe			Signe	
A	à	[a]	M	èmi	[m]	B	be	[b]
C	ce	[s]	P	pe	[p]	D	de	[d]
E	e	[e]	S	èssi	[s]	G	ge	[g]
F	èfi	[f]	V	ve	[v]	R	èrri	[R]
I	i	[i]	Z	ze	[z]	N	èni	[n]
J	jota	[Z]	T	te	[t]	O	ò	[o]
U	u	[u]	X	xis	[Σ]	H	agà	[--]
Q	cue	[k]	L	èli	[l]			

A2: Text en IDIOMA1

Era uma vez uma menina que tinha um pássaro como seu melhor amigo. Ele era um pássaro diferente de todos os demais: Era encantado. Os pássaros comuns, se a porta da gaiola estiver aberta, vão embora para nunca mais voltar. Mas o pássaro da menina voava livre e vinha quando sentia saudades...

Suas penas também eram diferentes. Mudavam de cor. Tinham sempre as cores dos lugares estranhos por onde voava.

Uma vez, voltou totalmente branco, com uma cauda enorme de plumas fofas como o algodão. E começou contando:

"- Menina, eu venho de montanhas frias e cobertas de neve, onde tudo é maravilhosamente branco ...".

Rubem Alves, *A Menina e o Pássaro Encantado* (Adaptació)

A2: Pronúnciació figurada del text de la lectura

Era uma vés uma minina què tinya ù pássaru comu seu mil.lòr amigu. Ele era ù pássaru diferentxi dè todus us dimais: Era encantàdu. Us pássaru(s) comũ(s), si a pòrta da gaiòla estivèr abèrta, vãu èbòra pàra nunca màis vòltar. Màs u pássaru da minina vuàva livri i vinya cuando sentxia saudadji...

Sua(s) pena(s) tãbeĩ erãu difirentjjs. Mudavãu de cor. Tinyãu sempri as cori(s) dus lugari(s) istranyu(s) pur ondji vuàva.

Uma vés, vòltó totalmentji brancu, có uma cauda enormi de pluma(s) fofa(s) comu u algodãu. I comèço contandu:

"- Minina, eu venyu de montanye(s) frie(s) e coberte(s) di nevi, ondji tudu è maravil.losamentji brancu..."

A2: Traducció

Fa molts anys, hi havia una nena que tenia un ocell i era el seu millor amic. Era un ocell diferent de tots els altres: Tenia un encant.

Els ocells comuns, quan la porta de la gàbia és oberta, se'n van i mai més no hi tornen. Però l'ocell de la nena volava lliurement i tornava quan en tenia ganes, i a més a més la trobava a faltar...

Les seves plomes també eren diferents. Canviaven de color. Tenien sempre els colors dels llocs estranys per on volava.

Una vegada, va tornar tot blanc, amb una cua molt llarga plena de plomes suaus com el cotó. I va començar contant:

“- Nena, jo vinc de muntanyes fredes i amb una cobertura de neu, on tot és meravellósament blanc..”

Observacions:

~ assenyalat els sons nasals .

(s) Hi ha parts a Brasil on no es pronuncia la *essa* del plural en els casos marcats amb ().